

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul VII

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Copyright © 2023 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

Sufletele coboară pe Pământ ca gânduri rostite, pentru a trăi vieți umane, cu scopul de a susține anumite probe, supunându-se legilor terestre. În ciuda aparențelor mediul uman s-a dovedit a fi cea mai eficientă cale către desăvârșire. Cu toate acestea el nu este lipsit de pericole, unele dintre acestea având efect definitiv asupra ființei. Ca testarea să poată fi susținută lumea trebuie să pară reală în percepția lor și este.

Căci cum ai putea lăsa frica dacă nu ai fi plasat într-o situație favorabilă pentru a îți depăși condiția și a deveni un om curajos? Cum ai recunoaște valoarea darurilor divine dacă acestea nu ți-ar fi luate pentru un timp? S-ar fi trezit în inima ta setea de iubire dacă nu ai fi părăsit sânul Iubirii eterne?

Analizează un copil frumos și pur, ai cărui părinți se separă în urma certurilor aprige din ce în ce mai dese, și vei observa un lucru foarte interesant: copilului i se spune și chiar crede faptul că tatăl lui e plecat prin țări străine în scop de afaceri și susține diverse activități de adult pe care el deocamdată nu le înțelege. Și primește câte un apel telefonic săptămânal de la părintele iubit care îi arată fotografii false, din locuri pe care nu le cunoaște, ca să acopere minciuna de ochii luminii din el. Copilul îl crede, iar iubirea pe care i-o poartă crește din ce în ce, în timp ce părintele irresponsabil îi pasează otrava lumii cu care se hrănește.

La vârsta adolescenței fiul realizează faptul că a fost mințit și devine conștient de faptele rușinoase ale părinților lui, pe care la început refuză să le creadă. Apoi acceptă adevărul despre ei și îi urăște. El stă departe de murdăria lor, căci sufletelul lui revoltat încă aparține cerului.

Pe parcurs descoperă mirajul societății, iar scena se repetă. Decepția devine mai puternică odată cu creșterea capacității lui de a îndura. Apoi acceptă adevărul despre lumea în care odinioară credea și o urăște. În continuare adolescentul devenit adult, atenție, devine asemeni lumii pe care o detestă, din slăbiciunea care se manifestă prin dorința de răzbunare, iar sufletul lui se

întunecă și se urăște. Astfel copilul calcă pe urmele tatălui său și iată, de la o generație la cealaltă numărul deținuților tereștrii s-a dublat, iar sufletele nu se mai întorc triumfătoare în lumile lor de proveniență, în schimb populează închisoarea materială.

Din noaptea spirituală nu va ieși nicio ființă fără intervenția personală a Duhului Iubirii. Orice încercare a sufletului de a se elibera îl scufundă și mai tare în abisul fără fund. El este mediul uman pe care îl vom descrie cu ocazia revelării documentului de față intitulat „Mierea Pământului“. Prin osteneala celei (albinei) Mele Îmi țin promisiunea, demonstrând încă o dată lumii grija pe care i-o poartă cerul.

Dacă o plantă prezintă semne de îmbolnăvire Eu o îngrijesc cu mai multă dragoste. Dacă un copil al Meu greșește Mă ocup de situație în vederea îndreptării lui și nu Îmi înlocuiesc copilul. Tot așa să procedați și voi, oamenii.

Dacă tot ce este bun pare că a plecat și că lumea a devenit un iad întunecat, cunoașteți faptul că recolta bună este luată atunci când îi vine timpul și că buruienile și toate uscăturile rămân.

Lumile Mele perfecte trebuie locuite de ființe cu o strălucire pe măsură, desăvârșite în toate aspectele, care au promovat. Pe Pământ veți întâlni numai oameni imaturi, copleșiți de egoism și dorință de afirmare. În ciuda însușirilor artificiale și a frumuseții exterioare ei sunt goi asemeni unor butoaie nefolosite, al căror lemn se usucă și crapă. Prin crăpături ele pierd seva prețioasă a vieții izvorâtă din grația Mea.

Nimeni să nu aștepte îndurare de la Mine atâta vreme cât nu depune niciun gram de efort pentru a își elibera mintea de judecata oamenilor; de griji și îndoieli inutile. Gândurile întunecate sunt asemeni norilor furtunii care nu permit razelor soarelui să hrănească solul inimii dornice să vă umple de viață.

Dacă veți citi această carte doar cu mintea, apoi veți aproba învățătura, ea vă va dărui puterea de a face ceea ce nu ați făcut până acum. Dacă veți crede în adâncul inimilor că ea vine de la Mine și întruchipează cuvântul Meu direct va aduce miracolul în viețile voastre. Nu uitați faptul că tot ce vă cer este pentru voi și că Eu nu am nevoie de nimic.

Omul bun, care răsplătește binele cu bine și răul cu rău, este plăcut și apreciat de lume, chiar dacă sufletul lui este mort și nu are nicio valoare. Cel care răsplătește răul cu bine, prin iertare, iar binele cu o iubire și mai mare, să se considere dinaintea fiul lui Dumnezeu. El nu va fi supus focului purificator, căci strălucește alături de Mine prin iubirea pe care Mi-o poartă.

Mediul Uman

Învăță de la un copac să fii un om stabil și credincios; mereu recunoscător, niciodată mândru. Nu dori să îți încarci crengile cu o greutate mai mare decât poți susține, căci astfel ți se vor rupe. Apleacă-ți capul atunci când trebuie și fii ascultător de Dumnezeu, cunoscând faptul că nu degeaba ești supus încercărilor, pe acest Pământ trecător, ci pentru a îți dobândi independența.

Eu nu doresc să te distrug prin intermediul evenimentelor, ci să te înalț. După fiecare lovitură primită pe nedrept spiritul tău va deveni mai puternic, iar adversarul va fi mai slab. Așa funcționează lucrurile în lumea nevăzută și este bine. O viață demnă e un exemplu pozitiv, de o raritate absolută, care rămâne în inimile generațiilor timp de o mie de ani.

Lasă oamenii mici să rădă, tu ești important pentru ceilalți. Și nu încetini dacă marea de oameni se mișcă mai încet, păstrează ritmul ca să cucerești distanța ta. În viață tuturor vi se dă atât cât putești duce, nu mai mult, nici mai puțin.

Prima dată când am auzit glasul lui Dumnezeu am lăcrimat cu dor de o iubire demult pierdută și atunci regăsită. Impactul a fost atât de răvășitor încât m-am deconectat instantaneu de la ceea ce credeam eu că sunt și am jurat pe cerul infinit că nu o voi mai lăsa să plece de la mine. De atunci și până astăzi m-au criticat peste un milion de oameni pentru cugetările mele. Unii au făcut-o din invidie, căci Dumnezeu nu le-a vorbit și lor, pentru avantajele lor. Alții din cauză că adevărul meu le-a scos la iveală minciuna și nu m-au putut încuraja. Nici mama nu a crezut în mine, cu toate că a observat procesul creșterii mele pe toate planurile.

Cei mai mulți mi s-au împotrivit din inerție, plutind cu valul în aceeași direcție. Puținii intelectuali care au afirmat faptul că nu am dreptate nu au avut dreptate, de aceasta s-au convins în timp.

Tu m-ai făcut un om de fier, pe care nicio răutate nu îl poate străpunge. Pentru aceasta Te glorific până la sfârșit, iar lumea o iubesc în felul meu, cu măsură, mai mult de la distanță.

Viața trăită pe Pământ este o școală pentru suflete și un prilej de amintire pentru spiritele care caută să se perfecționeze în toate. Activitățile repetate ne îmbogățesc cunoașterea prin descoperirea altor și altor comori ascunse în materia la prima vedere moartă și urâtă.

În copilărie, la țară, după o vară secetoasă și lipsită de evenimente plăcute, am întrebat-o pe bunica de ce nu mai are o poiană proaspătă, înmiresmată cu parfumul florilor viu colorate deasupra cărora cândva zburau fluturi fericiți, pe dealul din fața casei?

Pentru o clipă am avut impresia că a lăsat totul pradă morții, din comoditate sau neatenție, iar Edenul de odinioară a devenit un sol aspru și plin de crăpături, care servea ca adăpost insectelor. Două trei fire de iarbă uscată și o găleată ruginită aruncată era tot ce vedeam.

Bunica mi-a răspuns cu vocea ei blândă spunând că în ciuda faptului că trudește toată ziua poiana nu poate fi la fel de frumoasă pe tot parcursul anului. Verdeța crește doar primăvara și se menține în funcție de vreme, dacă este favorabilă și plouă puțin și des. Florile sălbatice care acoperă pământul înfloresc atunci când este timpul lor. Și am întrebat:

- Când este timpul lor, ca să vin la țară în acea perioadă?
- Pe cinsprezece aprilie le apar primele petale.

După răspunsul primit am realizat că bunica știa chiar și ziua în care înflorește acel soi de flori sălbatice care înfrumusețea pajiiștea; zi pe care o repetase de-a lungul vieții cu scopul de a observa ordinea lucrării divine fără să știe. Discuția noastră a continuat:

- Acum nu ai nimic frumos și nu îmi place la tine!
- Toamna este perioada în care avem de toate și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru recoltă. Tataia e plecat la moară cu căruța încărcată și podul este plin cu fân, butoaiile cu must dau pe din afară iar rafturile beciului s-au înclinat din cauza greutateii borcanelor cu zarzavat și dulceață de gutui. Îndată ce termin de dat la animale merg și vă pregătesc turte.

- Bine, eu mă mai joc până se coc turtele, apoi vreau să beau o cană cu must și am nevoie de o scară înaltă. La noapte dorm în pod, pe fânul proaspăt, fără negocieri și alte discuții.

Bunica prepara niște turte cu brânză dulce și cartofi, pe care după ce le scotea din cuptor le ungeam cu dulceață de gutui, cum nu am gustat nicăieri în lumea largă pe care urma să o vizitez mai târziu. Se poate ca eu să fi recepționat pe lângă gustul savuros al turtelor dragostea pe care o presăra tăcută peste aluatul pe care îl frământa cu mâinile ei tăbăcite de ani de experiență.

A ieșit din casă cu o plapumă groasă pe umăr și o pernă mare umplută cu pene de găscă, având două turte și un borcan cu dulceață într-o traistă. Cana mea cu must era deja pe jumătate golită. Trecând încărcată prin curte a fost observată de bunicul care nu a ezitat să îi arunce o replică tăioasă pentru ceea ce făcea. Dar ea l-a liniștit trimițându-l ca să mă convingă să renunț la idee, știind că nimeni nu o poate scoate la capăt cu mine. Bunicul a exclamat total deranjat de situație:

- Dacă copilul are casă dar vrea să doarmă în grajd este liber să doarmă!

După ce a spus ceea ce a considerat că era necesar să fie spus a plecat, nemulțumit ca de fiecare dată. Dacă te luai la vorbă cu el te durea capul, de aceea eu nu îmi pierdeam timpul.

Podul se situa deasupra unui grajd dotat cu două încăperi în care se odihneau vacile și găinile. De jur împrejurul podului erau movile cu fân, iar în mijloc, pentru a facilita accesul, fusese lăsată o gaură asemănătoare unui cuib, în care mi-am pregătit entuziasmat așternutul. Îmi amintesc și astăzi sunetul picăturilor de ploaie care se spărgeau pe tabla de pe acoperiș, mirosul fânului umed, adierea vântului, mugetele vițelului, toate alcătuiau mediul umil și potrivit pentru sufletul dornic de trezire. Mă simțeam lipsit de orice constrângere, iar inima îmi pulsa de admirație.

M-am trezit la miezul nopții și am coborât în grădină pentru a privi cerul. Pășeam cu grijă pe scara alunecoasă care se clătina și intram la verdețuri, pe care eram atent să nu le distrug ca a doua zi să îmi iau omorul. Spiritele se încingeau repede în familie sau între vecini. Cu toate acestea bunicii nu m-au certat niciodată, ei mă iubeau prea mult datorită tatălui meu, cel dintâi fiu al lor.

De aceasta mi-am dat seama în primii ani de la moartea lui, deoarece bunicii îndurerăți izburneau în lacrimi atunci când mă vedeau la poartă, crezând pentru o secundă că sunt chiar Iosif al lor mult iubit. La fiecare revedere bunicului i se umezeau ochii și îi pieria vocea, motiv pentru care își întorcea privirea și pleca să sufere în ascuns, la animale, unde nu îl vedea nimeni. Acolo el se sprijinea de tocul ușii și plângea până i se înmuiau picioarele. Eu vedeam în inima lui sensibilă chiar și de la distanță.

Bunicii, creștini fiind, considerau că un suflet care pleacă din trup încetează să fie și nu că el continuă să trăiască dar nu îl mai văd ei. Și atunci când li se amintea faptul că sufletele sunt veșnic vii și deci indestructibile ei se gândeau că se află undeva departe, în prezența lui Dumnezeu, nu chiar în fața lor, compătimidu-i. El este adevăratul motiv pentru care după moartea tatălui meu i-am

vizitat rar și nu am rămas la țară mai mult de câteva ore, cu toate că o jumătate de zi pierdeam pe drum și altă jumătate înapoi. Dar să revenim la poveste.

Era o noapte senină, cu cerul înstelat. Deasupra mea strălucea o lună plină, iar mai jos, spre apus, se vedea lumina difuză a soarelui central, ca un nor de praf luminat pe alocuri.

Sub cerul liber mă minunam de tot ce vedeam, fără să îmi pun mai multe întrebări decât era cazul. Abia acum, la treizeci și șase de ani, înțeleg faptul că m-ai chemat ca să înnoptăm sub stele și să îmi arăți Casa Ta impresionantă. Mi-am amintit această trăire zilele trecute, cumpărând un cuib de păsări confecționat din paie, pe care l-am agățat pe terasă în speranța că vara aceasta ele mă vor vizita.

În continuare mă întreb cum poate fi mai lipsit de însemnătate un eveniment pompos, căruia i se acordă o atenție specială și se bucură de multe pregătiri, experimentat recent cu mintea coaptă, decât o trăire modestă de copil? Sunt convins că momentele asemeni celui povestit reprezintă factorii determinanți ai capacității sufletești.

În viață, ajută-mă să mă deconectez mai des de la ceea ce nu îmi este de folos sufletului. Din activitățile exterioare nu rămânem cu nimic. Spre deosebire de ale jocului terestru rezultatele spirituale sunt veșnice. De aceea vreau să mă gândesc mai mult la cer și să fiu liber, căci după părăsirea trupului vom realiza faptul că pe Pământ nu am trăit, mai mult ni s-a părut.

Natura ne învață cum să trăim această viață despre care știm foarte puțin, în a cărei cunoaștere nu am investit deoarece ne-am blocat în mândria rușinoasă pe care o emanăm. Așa se face că ne credem stăpâni peste natură și animale, cei mai mulți situându-ne sub nivelul lor.

Pasărea ne arată libertatea prin zborul ei și ne învață credința prin ciugulitul continuu. În ciuda faptului că nu întreține o afacere pasărea găsește hrana necesară în orice situație. Chiar și dejecția pe care o lasă în urmă, cu care murdărește băncile și aleile parcurilor, ne arată naturalețea funcției, chiar dacă frumos și civilizată este să o păstrăm în intimitate și să încurajăm igiena. Dar noi ne comportăm ciudat și pudic încât parcă nu am folosi toaleta, ca să nu ne pierdem nimbul închipuit de zei în fața celor pe care îi considerăm la fel. Și pulverizăm parfumuri peste hainele purtate ca să acoperim mirosul îmbăcsit. Noi ne îndopăm cu medicamente de slăbit. Bem prafuri chimice dizolvate în apă în speranța că ne vom detoxifia. Luăm leacuri împotriva indigestiei și balonării pe

care le înghițim cu pumnul, fără să ne gândim la faptul că goana zilnică este cauza principală a dereglării stomacului.

Bărbații cu burți umflate suferă de hiperaciditate gastrică cauzată de excesul de proteine din alimentație. Mesele care conțin mâncăruri cât mai variate nu sunt o metodă de menținere a organismului în stare sănătoasă, în ciuda opiniei nutriționiștilor lipsiți de experiență.

Oamenii care zâmbesc ușor și se fac plăcuți de la prima apariție sunt falși. Ei sunt antrenați în scopul de a aborda o atitudine pozitivă pentru a își atinge obiectivul în interacțiunea cu tine. O fătuică frumușică și lipicioasă care te oprește pe stradă și afirmă faptul că este interesată de opinia ta nici nu și-ar obosi ochii ca să te privească dacă nu ar fi obligată de serviciul ei și nu ar urmări să îți vândă ceva.

Cei care râd în hohote în grupuri sunt goi. Atunci când o fac ei sunt influențați de un curent nepăsător la ceea ce se întâmplă, care îi ia în stăpânire și îi excită. Această reacție nu face omul mai sănătos, ci din ce în ce mai prost, la propriu. Câți savanți ați văzut prăpădindu-se de râs, bătând cu pumnul în masă ori tăvălindu-se pe podea? Vă spun eu câți, niciunul.

Religioșii care sunt preocupați cu obiceiurile lumefști nu mai au timp să își hrănească sufletul cu adevărul care provine din gura lui Dumnezeu. Ei sunt asemeni pacienților care se învârt întreaga viață în jurul unui spital fără să intre în el. Conform ordinii divine religia este o manifestare exterioară a adevărului interior, care i se relevă omului în urma studiului și a contemplării. Ori dacă omul nu ia la cunoștință de adevărul care a fost pus la dispoziția oricui prin intermediul materialelor spirituale și al Mijlocitorului direct ce adevăr va manifesta?

De ce savoare se va bucura unul care nu gătește niciodată? El poate gusta din preparatul vecinului său, contra cost, veți spune, dar în felul acesta oare va putea deveni bucătar? Cine îi garantează faptul că hrana vecinului său e potrivită pentru el? Eu am nenumărate povestiri de împărtășit pe această temă. Spunea un cititor care ulterior mi-a devenit prieten că sunt bogat în experiență, de aceasta vă veți convinge în continuare mulțumită Sursei tuturor posibilităților. Vreau să vă aduc la cunoștință anumite situații de viață la care nu toți aveți acces.

S-a întâmplat ca prin anumite împrejurări potrivite de mâna divină să îmi petrec seara în care ortodocșii sărbătorească Învierea lui Hristos în compania uneia dintre cele mai bogate femei tinere din România. Eu și cu ea, singuri în locuință, fără să ne cunoaștem

prea bine, preparând cozonaci tradiționali cu cremă de ciocolată și nucă.

Vorbesc despre o tânără de succes care provine dintr-o familie faimoasă, care are conturile bancare pline, mai multe proprietăți moștenite și o colecție de autovehicule în valoare de aproape un milion de euro fiecare. Femeia, despre care voi povesti fără rețineri deoarece sunt convins că nu va citi niciodată materialul de față, m-a contactat prin prisma serviciului meu ca să o ajut în ale casei și în mod indirect să îi țin de urât.

În prezent trăiește mai mult singură. Ea pleacă de acasă singură, se întoarce singură și își petrece timpul la fel. Uneori stă pe terasă cu telefonul la ureche câteva ore bune și acceptă cu greu o persoană în apropiere.

În timp ce pregătea aluatul și crema de ciocolată, peste care m-a rugat să presar nucă măcinată, mi s-a confesat, cu scopul de a își ușura inima.

Din cauza expunerii viața ei este un calvar. Spunea că faima și bogăția sunt un blestem și că nu poate întâlni un bărbat care să nu o perceapă ca pe un trofeu, care să nu dorească să pună mâna pe averea ei și să își hrănească așadar orgoliul masculin cu reușita despre care zierele și televiziunile vor face mare zarvă, iar în final dintr-un individ oarecare va deveni o persoană publică. Mai mult, s-a săturat de libidinoșii cărora le sticlesc ochii pofind la trupul ei atrăgător și bine dezvoltat.

Întâlnirea noastră a avut loc la mai puțin de un an după ultima decepție și de la palma pe care susținea că i-a dat-o Dumnezeu. Căuta să mă convingă de faptul că lumea mondenă este falsă și că în realitate niciun cuplu nu este cu adevărat fericit. Dar eu i-am răspuns că știu toate aceste lucruri fără să mi le confirme cineva.

În ciuda decepției cu care se confruntă generația actuală optimismul nu ar trebui să piară definitiv. Există și îngeri răspândiți printre oameni, dar despre ei zierele și televiziunile nu știu mare lucru. Aceștia nu ies în evidență, însă țin lumea în echilibru din anonimată fără să ceară recompensă.

Simțind profunzimea cuvintelor tânăra a vrut să se apropie de mine, era interesată ce zodie sunt și ce religie am.

Cozonacii au fost gata. Ea i-a scos din cuptor, i-a așezat pe un platou mare și i-a rupt în bucățele conform unei tradiții vechi. Am gustat câte o bucățică în vreme ce discuția a continuat:

- Nu știu dacă ești creștin ortodox și dacă mergi la biserică, dar îți comunic faptul că eu sunt și am un duhovnic de care ascult împreună cu familia mea. În urmă cu un an, din cauza unei dureri

foarte mari, am fost pe punctul de a îmi pierde viața. Apoi am stat la mănăstire timp de o săptămână pentru recuperare. În cazul în care situația mea sentimentală nu se va îmbunătăți în maximum doi ani las totul și mă întorc să trăiesc acolo.

În ochii tăi nu văd acea dispariție care mă scârbește, de aceea discuția noastră curge în mod natural. Acum trebuie să îmi vizitez familia ca să îi duc din cozonacul bun. Nu mi-ai spus dacă mergi la biserică!

- Draga mea, eu nu intru în bisericile oamenilor, ci sunt liber de ele. În ceea ce mă privește îmi petrec timpul mai mult citind și contemplând și îmi notez ideile inimii care mă îndeamnă atât de frumos încât aș putea scrie o carte. Cu aceasta consider că ai aflat atât cât ai nevoie. Acum este timpul să mă întorc la serviciu, mă cheamă datoria mea de om.

- Ce cărți citești?

- Citesc Biblia și alte cărți de referință.

- Eu nu îndrăznesc să citesc Biblia! Am încercat de două ori și nu am putut, pentru că nu înțeleg nimic din ea. Biblia este plină de ascunzișuri și înțelesuri spirituale încât te amețește.

- Așa este. Biblia a fost scrisă în felul acesta pentru a rezista lăcomiei regilor și a preoților corupți prin mâinile cărora a trecut de-a lungul istoriei. Cu ajutorul ei astăzi cunoaștem faptul că nu suntem doar materie moartă, care dispare odată cu ultima suflare, suntem suflete călătoare pe acest Pământ al încercărilor care după împlinirea scopului divin se întorc triumfătoare în cer.

Soluția la problema ta, pe care duhovnicii lumii ți-o vor vinde firimitură cu firimitură pe întreaga durată a vieții, ca să aibă material pe termen lung, există deja înăuntrul tău, totuși tu o negi în speranța că se va ivi una mai extraordinară. Eu am identificat-o doar privindu-te și îți spun că este singura care va da roade.

Prin urmare, pleacă într-o țară străină în care nu te cunoaște nimeni și trăiește o viață modestă atât timp cât e necesar. Vinde-ți colecția de limuzine și cumpără o mașină mică și cochetă, dotată cu toate opțiunile. Plimbă-te desculță pe malul mării, bea ceaiuri naturale și citește o carte spirituală. Citind-o vei afla numeroase lucruri interesante la care nu te-ai gândit niciodată în perioada în care ai crezut că știi totul pe lume și te vei vindeca de mândria familiei care atrage toate necazurile asupra ta.

Apoi vei întâlni pe cineva care te va admira ca persoană și nu va tânji după averea ta și a familiei despre care nu a auzit. Vestea că provii dintr-o familie înstărită i-o vei revela treptat pe parcurs ce îți va câștiga încrederea. Piața imobiliară va rezista și fără tine

în frunte, iar bogăția nu ți-o vei pierde. Urmând sfatul meu poate vei realiza pe deasupra faptul că nu ai nevoie de un bărbat ca să te simți împlinită și că în lume există multe alte lucruri importante de descoperit.

- Într-adevăr, ai mare dreptate! Eu ajut mulți oameni necăjiți dar numai în anumite momente. Poate aceasta îmi este menirea! Deseori aud o voce în minte care îmi repetă tot ce ai spus. Ciudat sau nu, vorbele tale nu îmi sunt străine.

- Frumusețea unui om se măsoară prin cât de multă lumină îl pătrunde și ce procent din ea blochează prin împotrivire. Dacă ne-am abandona în mâinile lui Dumnezeu din izvoare am deveni fluvii, apoi mări, iar oamenii ne-ar iubi pentru ceea ce suntem și nu pentru ce avem în posesie. Atunci am gusta din iubirea pe care în prezent nu o cunoaștem și doar auzim vorbindu-se despre ea.

Eu sunt mai bogat decât tine, chiar dacă în momentul de față nu am mai mult de cincizeci de euro în cont și câteva datorii, dar dețin o comoară pe care mulți nu o vor dobândi nici după ce își vor lăsa trupul.

Atunci când întâlnesc un om important în percepția lumii, ca fostul ambasador al Statelor Unite în România, pe care îl cunosc, îl salut și îi vorbesc, iar el îmi răspunde cu seninătate pe față, îl admir ca pe un suflet divin. Aceeași admirație o arăt personalului de serviciu care strânge gunoiul și care nu mă ratează atunci când trec pe alee, lăsând mătura și fârașul din mână pentru a mă saluta. Deoarece toate sufletele sunt egale în fața lui Dumnezeu, iar noi trebuie să Îl imităm pe El în viziune și comportament.

Revenind la documentul nostru, mulțumind autorului pentru așezarea artistică a cuvintelor de început, vă spun că puterea în cer se măsoară prin recepționarea iubirii Mele și aplicarea ei.

Este de la sine înțeles faptul că în fața unui spirit ceresc omul nu reprezintă mai mult decât un praf luat de vânt, dar cât a reușit acest spirit demn să aplice în timpul vieții terestre pe lângă micul om conștient care prin stăruința lui și ajutorul Meu devine cât un munte?

Există cazuri în care spirite omenеști au interacționat cu alte spirite conducătoare, care guvernează neamuri și lumi necunoscute, iar acestea din urmă s-au înspăimântat la dezvăluirea faptelor uriașe ale micilor oameni în ale căror inimi locuiesc. Însă omul moare atunci când spiritul său viu, pe care i l-am sădit în inimă, ca o flacără ruptă din Lumina care sunt, este absorbit în totalitate de lume. Începând de atunci viața lui se supune iadului terestru. Omului orbit de iad tot ce este bun i se pare a fi rău și

procedează contrar ordinii Mele pe care urmând-o în final s-ar elibera. Acesta este motivul pentru care sufletele nu se pot mântui prin puterile lor.

Musca se lovește de geam până cade amețită și devine hrană pentru păianjeni și furnici. Dacă vei deschide fereastra pentru a o ajuta musca se va lovi în continuare de sticlă, convinsă fiind că aceasta este singura cale către eliberare, cu toate că nu este. De simțuri fine, cu ajutorul porilor mărunți ai pielii, nu duce lipsă, nici de vederea precisă cu care observă și animalele atomice cu care se hrănește. Ea nu dispune de orientare în mediul uman, ci există pe toate planetele pentru scopuri total necunoscute vouă și își face treaba mai bine decât toate ființele adunate.

Pământul este vizitat des de spiritele uriașe cu rol ocrotitor. Acestea au trăit pe el în trup la începuturi și au păstrat ordinea iubirii care după înălțarea lor a fost risipită. Din egoism omul a călcat-o în picioare ca pe un hoit, astăzi el o cerșește cu gramul însă și Mă imploră. Urmașii spiritelor merituoase care au urcat la Mine și-au vândut lumina lăuntrică pe aurul șlefuit ca să strălucească la vedere, iar iubirea lor a putrezit odată cu smerenia. Ei trăiesc în jungla umană care îi devorează unul câte unul până în ziua în care le va dispărea rasa.

Pentru cel a cărui iubire s-a ofilit o floare, o călătorie în care vizitează locuri noi și întâlnește oameni față de care nu are atașamente emoționale nu înseamnă nimic, motiv pentru care refuză aventura și îmbrățișează comoditatea, care este cel mai mare dușman al sufletului. Confortul este ca o apă care nu curge, care în scurt timp se transformă într-o baltă urât mirositoare și plină de boli. În schimb pentru omul iubitor călătoria este totul. Acesta din urmă se percepe a fi una cu natura pe care o admiră și care îl încarcă. Sub crengile pomilor înfloriți el își adună gândurile și pășește în lumea viselor îndrăznețe și a oamenilor blânzi, care își dedică viețile ca să ajute.

În realitatea inimii chiar și un gândăcel de câmp are rolul lui bine definit și trudește pentru ordinea Mea. Minte nu e capabilă să vadă perfecțiunea, de aceea căutătorii de vindecare au nevoie să iasă din ea.

La margine de lac, în culori de asfințit, omul iubitor se îndrăgostește reflectând subit. Dorința care se naște în el este să ofere semenilor tot așa cum își dăruiește soarele razele lui, care vin și pleacă și nu se consumă. Sunt multe de vorbit despre iubire, dar să o ascultați fără să o simțiți nu vă ajută.

Oameni prețioși, bucurați-vă de toate serile, iubiți diminețile

și nu leneviți nicio zi! Astfel veți rămâne activi în trup și în spirit, iar răsplata voastră va fi uriașă aici pe Pământ și după ce îl veți părăsi, nici nu știți. Peste toate acestea să credeți în faptul că Eu nu promit ceea ce nu vă pot oferi; ce aș vrea Eu de la oameni atât timp cât totul Îmi aparține?

Dați drumul lanțurilor răutății atunci când vă rugați pentru eliberare. Nu cereți doar cu buzele, punând la îndoială faptul că Eu sunt Regele care vă știe pe fiecare pe nume și vă așteaptă cu brațele deschise în Regatul Sfânt.

Îți mulțumesc pentru toate cuvintele. Ele mă fac să zbor după fiecare prăbușire. Dacă îmi dai un strop de inspirație fac din el un ocean, așa cum procedez cu scrierile.

De la Tine am înțeles că nu cel care face cea mai mare gălăgie rostește adevărul și are soluția, ci acela smerit, care rămâne fidel ideilor de început, știind că adevărul nu se schimbă odată cu legea umană. Oamenii lumii aplică legile cu strictetețe atunci când le sunt favorabile, în clipa în care pozițiile se schimbă fac rabat de la ele și caută să își păcălească sistemul atât timp cât înșelătoria va funcționa.

Fiecare rând al acestei cărți minunate este dedicat celor care plâng, care au fost înșelați și desconsiderați, ca să primească și ei mângâierea în pofida satisfacției de pe chipul înșelătorului. Căci în bătălia mentală ies câștigătoare gândurile de răzbunare, în fața lor iertarea și smerenia nu au nicio putere. Numai cei cu inimile curate aleargă prin câmpul Tău de săbii și reușesc să Te ajungă.

Trebuie să știți că în orice luptă Eu sunt alături de cel mic și nu de cel mare. Din nefericire astăzi nici cel mic nu mai vrea să cucerească lumea cu inima, ci cu mintea, însă acest lucru nu este posibil. De aceea sufletele cad unul câte unul, gustând din moartea spirituală care e mult mai grea decât cea a trupului. Moartea spirituală a cărei greutate vă apasă pe parcursul vieții terestre își pierde puterea asupra sufletului izbăvit.

Pe Pământ oamenii muncii au mentalități de învinși. Ei cârcotesc din zori și până în seară nemulțumiți, la fel ca găinile, dar o fac în ascuns. În fața superiorului zâmbesc cu ochi lingușitori, asigurându-l că situația este bună chiar și atunci când nu este. Și niciunul nu îndrăznește să iasă în față și să îi comunice adevărul, ca ulterior conducerea să găsească soluții de îmbunătățire și să le aplice.

Fii tu omul echilibrat, care nu se ceartă și nu se mânie, care nu vorbește neîntrebat și nu își expune opinia personală până nu apare cineva interesat să o asculte.

Cu cât cunoaște mai puțin omul devine mai gălăgios. Prin el răsună ecoul opiniilor lumii ca dintr-un butoi mare și gol. Omul pătruns de cunoaștere este asemeni butoiului umplut cu vin bun, care păstrează comoara pentru cei cu adevărat însetați și o oferă cu măsură în urma insistențelor lor.

Copacul care se prinde mai greu va avea o viață sănătoasă și lungă. Așa cum cunoaștem faptul că nimic bun nu se dobândește ușor și spiritul se dezvoltă treptat, deoarece el trebuie să observe până în cele mai mici detalii fluctuațiile energetice la care se expune sufletul pe durata procesului și mutația sistemului celular al trupului. În timp ce an după an copăcelului plantat nu îi dau mai mult de două ramuri în plus rădăcina lui se înfîșe cât mai adânc. Astfel, peste ani, atunci când pădurea actuală va fi uscată, el va avea o coroană bogată care nu se va lăsa intimidată de o mică furtună sau o vară secetoasă.

Voi tăiați pomișorul cu creștere lentă și plantați unul arătos în schimb, care se va usca prematur și veți fi nevoiți să îl înlocuiți și pe acesta. Căci în lumea voastră totul ține de aspect și nu are o valoare interioară, iar voi nu cunoașteți dorința de a dezvolta relații lungi și stabile. Tot așa procedați și cu produsele ieftine și de proastă calitate, care au un timp limitat de funcționare, motiv pentru care sunteți nevoiți să le achiziționați de mai multe ori; și dați putere comercianților de duzină care își dezvoltă imperii pe baza naivității consumatorului.

Acum mulți Îmi reproșează în gând faptul că sunt săraci și de aceea nu se pot apropia de gama produselor premium indiferent de categorie. Gândiți-vă la ceea ce v-am spus și veți afla motivul sărăciei voastre.

Activitatea naturală a unui suflet nu constă doar în a se trezi înaintea răsăritului, a își curăța casa și a fugi la serviciu, ci și în ascultarea liniștii Mele, care îi transferă idei noi și soluții aplicabile. O viață prosperă nu se obține doar frângându-vă spatele ori suprasolicitându-vă mintea, ci prin recunoașterea darurilor care există în prezent și a abundenței care așteaptă să vină. Altfel realitatea voastră personală va deveni asemeni unei bălți împuțite care seacă și lasă numai lighioane în urmă.

Viața trăită pe Pământ nu a fost creată să fie ușoară. Dacă ar fi fost ușoară ar fi devenit inutilă și nu s-ar mai fi coborât niciun spirit în ea. Blândețe există peste tot. Dragostea Mea strălucește în toate locurile ale acestui Univers și în toate ființele.

În trecut procurarea resurselor necesare supraviețuirii a fost o reală provocare. Pe atunci oamenii călătoreau mult prin natura

săracă în căutarea unui sol fertil, în apropierea căruia se afla un izvor, pentru a se stabili împreună cu familia. Când în călătoria care uneori dura ani întregi întâlneau unul sau mai mulți oameni se luminau la față. Ei rămâneau în casa gazdei care le punea la dispoziție ce avea mai bun până când călătorii prindeau putere. În tot acest timp își povesteau unii altora experiențele dobândite și se împrieteneau, iar tinerii se îndrăgosteau și se căsătoreau. Și viața era apreciată, iar omul era iubit. Cu mare greutate își luau la revedere de la un străin, pe care îl păstrau în inimă pentru tot restul vieții.

Atunci viața era grea, dar oamenii se iubeau. Astăzi procurarea hranei și construirea condițiilor moderne de viață au devenit obiective ușor de atins, dar sistemul uman a ajuns la saturație și oamenii se urăsc. Voi vă blestemați în trafic și vă ucideți în școli și în piețele aglomerate până la măcel. Alergați ca descrierea după bani prin orașele saturate. În drumul spre succesul închipuit nu vreți să întâlniți vreun obstacol, iar dacă îndrăznește unul să vă ceară doi lei să îl ferească sfântu'.

Adevărat vă spun că nepăsarea este boala care urâțește viața și o face dificilă. De ce consideri că mediul uman e jalnic și că vă lipsesc cunoașterea, educația și bunul simț?

Din cauza nepăsării.

Te întrebă care este rolul acestor materiale dacă oricum nu se înghesuie prea mulți să le parcurgă? În spatele extraordinarului expus ele arată faptul că îți pasă, că te implică prin puterile tale nesemnificative și că reușești să îți pui amprenta.

În continuare vrei să afli câți oameni ai inspirat de-a lungul anilor prin scrieri, care și-au transformat viețile mulțumită lor?

Mi-ar plăcea să știu.

Mai mult de un milion, iar numărul este în creștere.

Uau!

Nu toți te-au contactat ca să ți-o spună, e drept. Nu mulți au transmis mesajul și altora pentru a îi binecuvânta. Câțiva dintre ei au preluat ideile inovatoare și s-au folosit de ele pentru a își crea o imagine timpurie. Alții ți s-au împotrivit iar în somnul lor te-au urât, însă în timp te-au acceptat și astăzi gândesc sănătos, fără să observe factorul care le-a modelat percepția: iubirea ta pentru Mine și pentru ei.

Cuvântul Meu e totul. Scopul oamenilor din întreaga creație este acela de a îl asimila și împlini. Dacă consideri că afirmația Mea este egoistă încă nu cunoști adevărul.

Smulge o plantă din pământ și vezi ce se întâmplă! În scurtă

vreme planta se va usca, apoi va muri. Scoate un pește din mare, așază-l pe nisip și privește-l! Peștele se va zbate de câteva ori, va scădea în putere și apoi va muri. Separă omul de Dumnezeu și observă-l! El va deveni din ce în ce mai vulnerabil și mai confuz, se va îmbolnăvi, va suferi și va muri, așa cum susține Evanghelia. Eu reprezint mediul propice și esența voastră interioară. Acesta este adevărul.

Omul mic și slab, sărac și neputincios, este săritor și ajutat. Bogatul ignoră strigătele nenorociților și îi detestă. Dar bogatul s-a îmbogățit pe spatele lor, profitând de naivitatea lor. Acesta va plăti fiecăruia de un milion de ori mai mult decât a luat de la el, iar eternitatea nu îi va fi de ajuns pentru a își plăti datoria și a își spăla rușinea, fapt pentru care nu va fi un om liber. Păcatele se întorc împotriva făptașului la fel ca iubirea care se întoarce la cel neprihănit care o emite și îl alină.

O învățătură greșită despre Mine este cu mult mai rea decât lipsa oricărei învățături. Creând imagini false în minte cu privire la Dumnezeu oamenii îșiucid spiritul lăuntric, iar spiritul lăuntric este chiar viața lor. Eu nu v-am îndemnat niciodată să urmați preoții, religioșii, creștinii, v-am îndemnat să Mă urmați pe Mine ca să trăiți. Eu nu promovez o religie. Preoții, religioșii și creștinii sunt morți la fel ca dogmele lor. Alături de Mine gustați viața și nu prefăcătoria celor care se laudă cu Duhul Sfânt pe care nu îl cunosc și despre care nu știu ce înseamnă.

Lume neînțeleaptă și urâtă, dacă te-ai lepăda de iadul tău ai fi fericită, la fel ca o mireasă care este primită în brațele mirelui care e gata să își dea viața pentru ea! Tu ești prinsă în mreje prea întunecate, la fel ca oaia încurcată în sârmele care o țin agățată de gard și astfel devine o pradă sigură.

Fiecare cuvânt divin care ia formă în această lume se naște pentru tine, ca să te lumineze și aline. Eu nu am nevoie de nimic, căci sunt Domnul cel mai mare și stau pe scaunul dintâi pentru care nu există amenințare. Dacă prin absurd unul M-ar identifica și privi cu gând rău sau din pură curiozitate s-ar topi. Dispariția aceluia va avea loc înainte ca el să realizeze faptul că a existat.

Să nu gândiți niciodată „trebuie să Îi mai facem pe plac și lui Dumnezeu și să ne ducem la biserică, o fi un gram de adevăr în această poveste căci mesagerii Lui prea insistă“. Iadul, care este mediul uman, e plin de astfel de suflete care în timp ce se înecă îl compătimesc pe cel care se află în barcă pentru îndemnurile lui în loc să le asculte și să apuce colacul de salvare pe care binevoitorul îl aruncă.

Luați aminte la faptul că Eu stăpânesc deopotrivă în Rai și în iad, cu diferența că legile Raiului sunt dragostea și blândețea, în timp ce iadul este alcătuit din legi opuse acestora. Prin libertatea la care aveți acces ați creat iadul și îl mențineți, iar Eu îl îngădui deoarece vă iubesc atât de mult încât vă respect toate deciziile, chiar și pe cele mai stupide.

Pe Pământ aveți șansa să veniți la Mine din iubirea pe care o identificați înăuntrul vostru și nu din lipsă de opțiuni. În toate târâmurile oamenii Îmi sunt supuși prin forță, iar orice abatere, deși nu a existat niciuna, se soldează cu moartea ființei în cauză. De aceea meritul vostru, al pământenilor conștienți, este cu atât mai mare. Voi M-ați iubit cu lacrimi izvorâte dintr-o inimă pură înainte de a cunoaște și a deține.

În vremea în care nu ați avut nici măcar un gram de speranță voi M-ați văzut, ați fost impresionați de faptele Mele și ați venit ca să Mă plângeți. Astfel ați fost alinați și ați primit puterea prin care puteți condamna pe oricine considerați voi că este vinovat, în toate lumile, chiar și în casa lui în care se consideră dumnezeul lui.

Legea umană susține că proprietarul unei case este stăpânul acesteia și cel care ia deciziile pentru el și familia sa. Și nimeni nu poate interveni în această privință. Prin slava Mea voi sunteți domni și peste el, în casa lui, sfidând legile lumii. Căci în zadar își marchează orbul granița atâta vreme cât ceea ce are nu îi aparține, iar peste toate câte există stăpânesc mai întâi de toate Eu, unicul Proprietar și acum, împreună cu voi, co-proprietarii celor existente care au izvorât din Mine și mai târziu din voi.

Sunteți impresionați de această carte care vă oferă claritate și curaj? Vreți să ieșiți în fața lumii așa cum sunteți și ați încetat să vă mai temeți de amenințările stăpânitorilor de suprafață? Voi sunteți fericiții, privilegiații, cei pentru care s-au adunat la masă spiritele cerului ca să le discute situația și să le aprobe grațierea. Cumva le-ați atras atenția iar indiferent de funcțiile și hotărârile lor cuvântul Meu final rămâne decizia. Dacă Eu merg alături de voi de cine vă temeți?

Limitat este omul care vede titlul unei cărți și consideră că îi cunoaște conținutul. Limitat este omul care privește forma frumoasă și crede că sufletul ei este valoros. Limitat este omul care consideră că bogăția constă în a avea mulți bani. Acesta despre care vă vorbesc nu a adunat comori în Împărăția de Sus, singura adevărată și de durată, în afara căreia totul este nimic.

Lumea poate spune ce vrea, vă poate acuza și condamna la

moarte, dar pentru Mine aceasta nu înseamnă nimic. Dacă Eu vă consider copiii Mei de cine vă temeți? Adevărat vă spun că în tot amalgamul și luptele existente doar Eu contez. Creștinul cunoaște faptul că mai presus de toate misiunea lui este să Îl iubească pe Dumnezeu, chiar dacă e încet la minte și nu știe cum, căci numai Dumnezeu contează. Eu sunt viața din fiecare formă și sunt voi înșivă, cei care rămâneți în veci. Dacă Eu sunt protejat și iubit și Mă bucur de atenția cuvenită și voi veți fi astfel.

Nu știu ce fel de exemple să vă mai ofer, cert este că ați simțit greutatea lumii pe pielea firavă. În continuare responsabilitatea Îmi revine și faptele despre care veți auzi în întreaga lume vă vor înflora. Aceasta reprezintă prima conștientizare și este momentul trezirii spirituale. Este semnul că nu va mai trece mult timp și veți părăsi iadul uman. Viața actuală este și ultima existență carnală pe care o aveți de îndurat. Izbăvirea a venit, strigătele voastre au ajuns la urechea Mea și M-au înduișat.

Dacă veți primi cuvântul Meu cu inima deschisă veți avea o viață liniștită. Chiar și în cele mai dificile momente voi veți zâmbi ușurați, știind că durerea este temporară și că dușmanii care s-au strâns în jurul vostru din pricina Mea au puțin timp la dispoziție pentru a acționa. În scurt timp ei vor realiza faptul că voi sunteți Dumnezeul care îi iubește chiar și țintuit pe cruce.

Omule bun, vreau să știi că atâta vreme cât nu te vei judeca nici altul nu o va face. Tu ești un om drept, cu discernământ, care își trăiește viața în așa fel încât să nu greșescă față de ceilalți. Greșelile mărunte, comise fără rea intenție, îți sunt iertate ușor, dar ai nevoie să fii mai precaut pe viitor ca să nu mai greșești.

Timpul spală orice rană provocată de lume, dar cele provocate de tine altora persistă și te macină până la autodistrugere. Prin urmare, mai bine flămânzești decât să furi ca să supraviețuiești. Mai bine mori decât să ucizi din mânia ta. Mai bine rostești adevărul din pricina căruia te vor urî toți decât să spui o minciună pentru care vei fi aclamat și iubit.

Vezi tu, natura înfrumusețează Pământul uscat și gol, tot așa cum iubirea spală sufletul împovărat de păcatele lumii. Câmpiile întinse, pădurile bătrâne cu crengi împrăstiate peste tot, creează parcă un decor de film. Vârfurile munților care ating cerul, peșterile adânci și reci, lacurile cristaline în care se oglindesc perfect apusurile, cântecele păsărilor, toate acestea te vindecă.

Peste mirosul de iarbă proaspăt tunsă te salută adierea rece a dimineții. Fluturii își văd de treaba lor zburdând printre raze, absorbind lumina blândă cu aripile colorate. Iar drumețiile sunt

presărate cu sănătate, căci aerul curat de munte înlocuiește orice medicament. Vederile extinse vă aduc mai aproape de starea grațioasă a lui Dumnezeu. De fiecare dată când priviți lumea de la distanță o iertați. Doar în liniște îi înțelegeți jocul și observați slăbiciunea care v-a dominat pe parcursul vieții.

Delectarea cu spectacolele naturii vă stimulează spiritul. În loc să urmăriți o piesă de teatru în care actorii proști își recită replicile lipsite de esență priviți cum se adună norii care întunecă cerul și bucurați-vă de toate beneficiile fenomenului. Aceasta în cazul în care doriți să fiți oameni moderni, să deveniți înțelepți și să observați dansul electricității negative și pozitive responsabile cu menținerea vieții terestre.

Nu consumați conținutul artiștilor înfumurați, care sunt considerați genii de către instituțiile oarbe și oamenii goi. Căci prin materiale ei vă administrează otrava lumii drept hrană. Și nu veți identifica prea curând motivul din spatele eșecurilor în relații și a incidentelor care se țin în lanț după voi. Toate dulcegăriile se transformă în săbii, îndrăgostiții devin dușmani și se urăsc până închid ochii.

De fiecare dată când unul a îngenunchiat în fața celuilalt i-a hrănit acestuia egoul, pe care l-a îngărășat până a pocnit, crezând că prin gest își arată iubirea. Treptat egoul nu s-a mai mulțumit cu ceea ce primea, considerând a fi un lucru firesc să i se dea. Și orice dar, cu cât era mai impresionant cu atât devenea mai lipsit de valoare în percepția lui, la fel ca efectul alcoolului și al stupefiantelor care nu se mai simte. Ascultați:

Egoul îl calcă în picioare pe cel ce îi demonstrează credință dându-i chiar și luna de pe cer, în schimb își respectă și admiră rivalul care îi dă peste nas și îl face să vrea să devină puternic asemeni lui. Iubirea imatură este hrănitorul, energia care îngărășă porcul, iar egoul este cel care se înfruptă cu binefacerea până la saturație și autodistrugere.

Egoul nu va iubi niciodată, iubirea nu i-a fost sădită în inima rece și întunecată, motiv pentru care și-a dezvoltat doar iubirea de sine. El este opusul lui Dumnezeu și al ființelor asemănătoare Lui, care oferă și se dedică. În ciuda acestui lucru egoul are un sfârșit pe atât de sigur precum este de sigur faptul că existați și trăiți, o distrugere inevitabilă care se produce prin îmbuibare. În tot acest timp Dumnezeu, împreună cu ființele asemănătoare Lui, rămân sănătoși și activi și depășesc orice situație.

Cel mai rău lucru pe care îl poți simți în viață nu este durerea lăuntrică, decepția sau suferința, ci să nu mai simți nimic. Atunci

moare nervul sufletesc care pierde contactul cu lumea spirituală și aruncă ființa substanțială în închisoarea materială.

Noi cunoaștem, prin experiență, faptul că trupul unui om care își încheie misiunea terestră și îl lasă se descompune. Carnea lui putrezește prin procesul natural, iar oasele se macină în timp. În continuare corpul substanțial trece mai departe, conștient sau nu, în funcție de caz, spre alte tărâmurii. Descrie procesul prin care își părăsește trupul o ființă angelică Te rog.

Îngerii nu își lasă trupurile, ei pur și simplu iau formă umană atunci când e necesar, apoi se întorc la esență fără ca cineva să sesizeze transformarea. Dacă dorești însă să cunoști modalitatea în care își părăsesc trupurile oamenii care trăiesc pe alte planete, mai curate și mai evoluate decât Pământul, precum lumile solare, îți spun că ei se dizolvă într-un flash de lumină asemănător fulgerului. Așa „mor“ oamenii solari, spre deosebire de cei planetari, ale căror trupuri se subțiază încet până rămâne doar pielea, care se pierde în vânt în maximum patruzeci și opt de ore de la deces. Pielea curată care se dizolvă la sfârșit este asemănătoare hârtiei arse, dar are culoarea violet. Culoarea arată sănătatea spiritului care a trecut recent într-o nouă existență.

Evident, numai pe Pământ procesul este dureros și urât, atât din punct de vedere fizic cât și psihic, în toate celelalte tărâmurii experiența este acceptată cu blândețe, iar mirosul pestilențial și spurcăciunea nu sunt de găsit. În niciun alt loc oamenii nu mor din cauza bolilor, care nu există, cu excepția planetei voastre.

Spiritul celui care a părăsit lumea petrece atât timp cât este necesar cu familia sa pentru a se asigura că toți i-au acceptat și înțeles plecarea și că sunt apți pentru a deveni capi de familie și a își continua viețile. Spiritul defunctului stă în mijlocul lor având aceeași înfățișare și le vorbește asemeni unui învățător, iar ei îl văd și îl îmbrățișează atât cât simt nevoia.

Femeia își sprijină capul de pieptul lui puternic, în timp ce îi mângâie fața și îl dezmiardă cu cuvinte iubitoare izvorâte direct din inimă. Copiii îl privesc cu mare respect și îi ascultă sfaturile, dorind să îi calce pe urme și să devină la fel de înțelepți precum este el. Ei nu își iau rămas bun niciodată deoarece sunt conștienți de faptul că spiritul nu moare și nu se distruge. În continuare se îmbrățișează cu foc, iar după despărțire Mă invocă cu scopul de a afla mai multe despre lumea în care părintele lor iubit a ales să se nască. Eu le spun atât cât au nevoie să știe, iar după plecarea Mea pătrund într-o stare plăcută al cărei efect rămâne până la reuniune.

Nu vă pot transmite iubirea care învăluie acel moment sfânt, căci pe Pământ nu va exista niciodată ceva atât de pur. Dacă ați asista la o astfel de ceremonie intensitatea emoției ar face să vi se oprească inimile. De aceea, rugați-vă astfel:

Mă eliberez de mrejele oamenilor și de judecata lor timpurie. Eu sunt un spirit sfânt prin Tine și am o casă în Lumină. Nu lupt din dorința de a îmi dovedi dreptatea în fața muritorilor în rațiune. Dreptatea este dinaintea a Unicului care sălășluiește în mine și care nu a greșit niciodată, tot ce trebuie să fac e să îmi amintesc aceasta de fiecare dată când simt că pier. Apoi priviți spre cer și roștiți: Tată, ce frumos ești!

Dacă în lume unul are mai mult și altul are mai puțin, așa au fost hotărâte lucrurile și așa trebuie să fie. Aceasta nu înseamnă că bogatul este meritos și că săracul este pedepsit, înseamnă că bogatul este un suflet slab care a primit o misiune mai ușoară.

În realitatea Mea spiritul viu al omului cunoaște totul, fiindcă spiritul uman este Creatorul Însuși care S-a acoperit cu sufletul, tot așa cum sufletul, prin inteligența naturii și-a luat un trup carnal pentru a experimenta materia. Spiritul se retrage în momentul întrupării pentru a permite sufletului să crească cu ajutorul uneltelor pe care i le-a pus la dispoziție.

Sufletul, înainte de a se naște pe Pământ, în ceea ce privește cunoașterea poate fi comparat cu o maimuță. Cu ajutorul traiului terestru maimuța substanțială se ridică la statutul de om, iar la final dintr-un simplu om sufletul devine Dumnezeu, unindu-se cu spiritul lăuntric, alcătuiind o ființă complexă indestructibilă de o forță inimaginabilă. Acest proces, dragii Mei, are loc într-o viață scurtă de om, iar rezultatul pozitiv este definitiv.

Călătoria terestră este o misiune. Eu ofer misiuni oamenilor pe care îi iubesc, iar misiunea celui conștient este ca prin exemplul trăirii și al descoperirilor personale să le arate și celorlalți calea spre acasă.

Stăpânul aruncă bățul în poiana vieții. Câinele lui aleargă și îl aduce din voință proprie, tratând experiența ca pe ceea ce este, un joc distractiv și benefic. Un câine sănătos reacționează instantaneu la aruncarea bățului și nu judecă situația, nu se simte înjosit sau servitor, știind că stăpânul este prietenul cu care a ieșit la aer pentru a se juca. Cu cât va fi mai ascultător va avea mai mult de câștigat.

Viața exterioară este efectul reflexiei Mele în oglinda ta interioară. Cu cât oglinda sufletului tău va fi mai curată cu atât Mă voi vedea mai limpede în ea și tu vei observa minunile care prind

formă și devin realitate. Dacă iubirea ta pentru oameni încă nu se zărește și trăiești mai mult retras, asemeni căutătorului spiritual, află că ai coborât în lume pentru a absorbi iubirea Mea și nu a o reflecta pe a ta, care este crudă și încă imatură.

Focul poate aprinde lemnul oricât de rece ar fi și îl încinge, însă o flacără nu va deveni mai fierbinte dacă se va uni cu alta. Omul care a trăit acest adevăr îl înțelege și ajunge departe. El se leapădă de lume și Mă urmează, ceea ce înseamnă că părăsește jocurile murdare, bârfa inutilă și mândria bolnavă și își concentrează atenția spre interior; acolo unde descoperă pacea și astfel dobândește puterea. Despre acela se mai spune că este adaptat, deoarece își acceptă situația actuală și se eliberează de povară.

Voi, copiii Mei care cunoașteți mai mult decât lumea, păstrați pentru voi cunoașterea. În exterior purtați-vă așa cum se poartă ea ca să nu beneficieze lupii de comoara pe care nu au câștigat-o și care nu li se cuvine, să nu o calce în picioare cu aroganța lor și cu atitudinea flegmatică. Prin aceasta voi veți dovedi faptul că puteți trăi așa cum trăiesc ei și nu căutați să vă ridicați în slăvi chiar dacă stăpâniți eternitatea. Acelora puțini la număr care vor bate la ușa inimilor voastre dăruți-le cunoașterea așa cum v-am dăruit-o Eu, fără taxă.

În iad, după parcurgerea acestui document autentic oamenii se întrebă dacă pot lua materialul tău în serios sau ce garanție primesc odată cu aflarea presupusului adevăr, dar nu vor ajunge nicăieri gândind astfel. Dacă te simți însetat însă te întrebi dacă îți este sete, apoi cauți o dovadă în acest sens, nu poți fi ajutat. Tu ai fost prea multă vreme om de aceea ai uitat faptul că spiritul nu minte. Pentru Mine minciuna nu este accesibilă, iar cel care Îmi notează cuvintele, dacă le-ar modifica ar înceta să trăiască, căci abaterea nu este permisă.

Pe Pământ tu nu ai avut un tată, Tatăl tău sunt Eu, infinitul. Orice supraveghere din partea unui om te-ar fi limitat, de aceea am vegheat personal asupra acestui lucru și am răsturnat carul familiei tale la momentul potrivit, ca să guști amarăciunea lumii și să devii independent așa cum sunt Eu.

Dacă ai plâns Eu ți-am șters toate lacrimile. Dacă ai devenit conștient de darul divin Mie trebuie să Îmi mulțumești. Eu sunt Cel mai mare din câți au fost și vor fi și iubirea Mea nu va fi întrecută. Totuși, iubirea pe care o las în urmă nu este de ajuns. Ea se multiplică în fiecare secundă pentru că nu este de ajuns.

Vreau să știi că Eu nu am nicio putere împotriva propriilor puteri. Așadar dacă v-am dăruit libertatea nu v-o pot lua, dar vă

pot nimici, ceea ce nu voi face. Dacă Mă veți iubi măcar atât cât iubiți un șoarece care vă transmite o anumită stare care vă împiedică să îl striviți, cu toate că îl detestați, Îmi dau viața pentru voi. Eu sunt mereu alături de cel mic, de aceea dacă te crezi mare vei pierde, căci în fața Mea niciunul nu este mare.

De fiecare dată când vei rosti adevărul oamenii se vor simți deranjați și se vor ridica pentru a te pedepsi, însă nu voi lăsa să și se întâmple vreun rău. Oamenii se rușinează cu rezultatele lor și se tem. La prima vedere pare că știu cum merg lucrurile și se oferă să te învețe metodele lor, însă nu cunosc mai mult decât să agonisească pentru ei și pentru familiile lor. Viața lor este risipă, căci Mie nu Îmi aduc nimic și Mă ignoră, iar în realitate Eu sunt familiile lor. Orice animal vânează și duce prada acasă pentru a își hrăni puii. Aceasta nu înseamnă că are cunoaștere și iubire, înseamnă că trăiește instinctual și este lipsit de înțelepciune.

Mai târziu, atunci când oamenii vor renunța la jocul intelectual vor realiza faptul că nu cunosc absolut nimic și că Eu nu sunt un Dumnezeu pentru femei de vârsta a treia, singure sau văduve, care comentează pe internet în jurul unui citat celebru. Eu sunt Tatăl tuturor genilor care au trăit pe Pământ, de care dacă te vei folosi vei reuși să muți munții.

Eu cobor în mediul uman și vă vindec, apoi vă dăruiesc aripi pentru a zbura peste el. Să fii pe placul Meu nu înseamnă să Mă convingi să intervin pentru tine și astfel să dai lovitura, ci să Mă urmezi cu credință până la sfârșit prin toată întunecimea. Miracole vor apărea în viața ta doar atunci când va fi nevoie, deși nu este, pentru că miracol este tot ceea ce este.

Cine dă răului autoritate asupra omului bun, spiritul malefic? Vorbește fără perdea, ca oamenii să cunoască adevărul indiferent cât de negru este!

Alberto, nu fi copil. Eu sunt Singurul care hotărăsc lucrurile. Divinitatea este responsabilă cu distrugerea, însă și aceasta și-a fost revelată iar tu continui să întrebi.

Tu susții că ne iubești, însă necazurile prin care trecem arată contrariul.

Nu Eu vă iubesc (divinitatea), Duhul Iubirii din Mine pe care L-ați răstignit pe cruce o face. Mulțumită Lui astăzi trăiți.

Iubitule, află că în dreptatea Mea divină am decis să distrug creația strâmbă, dar Iubirea s-a așezat între voi și Mine și v-am cruțat, însă pe Ea am osândit-o. În adevărul Meu am hotărât să smulg minciuna din rădăcină, dar odată cu ea ar fi pierit și fructele ei, fiii lumii, care nu sunt adevăr. Atunci a intervenit iertarea

care a izvorât din Iubirea care s-a așezat între voi și Mine și v-am cruțat, însă pe Ea am osândit-o.

Adevăr îți spun că nici cea mai mică pietricică nu ați fi putut ridica împotriva Iubirii dacă nu v-aș fi permis Eu aceasta. Duhul Iubirii ascultătoare S-a lăsat prins de creația Mea pentru a o elibera de judecata pe care am rostit-o asupra ei, și a absolvit-o.

De fiecare dată când ești necredincios sau leneș și îți meriți pedeapsa Iubirea intervine și Îmi șoptește „mai lasă-l, îngăduie-i și de această dată să rătăcească și iubește-l, fiindcă dacă Te-ai năpusti cu distrugere asupra creaturilor Te-ai ucide și pe Tine“.

Dacă vei considera că sentința divină este doar o închipuire umană observă neputința ființelor supuse cărnii! Lipsa de libertate și posibilități este dovada. Cu cât este mai treaz cu atât omul devine mai conștient de închisoarea exterioară, care este mediul uman. Aceasta nu va fi schimbată de către cei care sunt la putere. Ei reprezintă autoritatea și nu vor implementa vreodată o regulă care să destabilizeze situația și să cadă din funcție, în avantajul populației, nici dacă s-ar înjumătăți populația.

Voi nu ați coborât pe Pământ pentru a vă arăta strălucirea, ci pentru a da proba smereniei și a umilinței, fie că purtați sau nu vina. Chiar dacă știți despre voi că sunteți curați și puri sunteți astfel prin Mine. Odată coborâți în lumea așa numitului șarpe în lipsa Mea ea vă absoarbe.

Dar Eu am văzut o sclipire mică printre valurile involburate ale minciunilor și am zis „acesta este focul Meu pe care nu îl voi da uitării“. Credeți sau nu, ori considerați că aveți de a face cu o poveste reinterpretată, este strict problema voastră și nu a Mea. Universul e dovada mâniei Mele și a distrugerii care a avut loc. Studiați Cosmosul și veți observa semnele vizibile. Dacă lucrurile stau astăzi nemișcate i se datorează Iubirii care a pus moartea în așteptare. Între timp lumile stricate s-au regenerat și viața a reapărut pe alocuri, chiar dacă sub straturile atmosferelor sunt încă arse. Eu am ciocnit planetele de sorii lor și lunile le-am înjumătățit prin focul dreptății. În prezent ele au primit o nouă sarcină și se supun vouă, noii creații. Dacă v-ați pierde a doua oară ele ar fi nimicite definitiv.

Nu aștepta apreciere și respect din partea lumii în schimbul bunătații, oamenii nu îți pot dărui ceea ce nu au. Numai pentru pogorârea harului Meu prin tine ar fi trebuit ca marii conducători să se adune în jurul tău și să învețe de la Tatăl lor care este mai bătrân și mai înțelept decât creația. Dar ei te-au batjocorit ca pe ultimul și au vrut să Îmi arate Mie, Celui dintâi, că greșesc.

Oamenii animal, care au trăit în perioada de timp în care a domnit Enoh pe Pământ, ca zeu uman închipuit, lipsit de înțelepciune și iubire, au fost mult mai puri decât intelectualii de astăzi. De soarta celor menționați în scrierile vechi ați auzit, de cei din urmă nu veți mai auzi niciodată. Spiritele lor nu vor mai primi o formă umană, ci vor exista ca substanță materială numai pentru a vă servi vouă, ființelor libere. Cu toate acestea scopul lor va fi mai jalnic decât cel al pietrelor.

Eu credeam că Enoh a fost un om plăcut Ție, care a îndeplinit multe din câte i-ai cerut!

Așa și este. Aici vorbesc despre acel Enoh care a fost conducătorul cetăților de jos, care au fost distruse, fiul lui Cain, și nu despre Enoh fiul lui Jared, despre care ai auzit tu. Numele Enoh înseamnă voința lui Dumnezeu. La fel ca în zilele actuale voința Mea este împărțită în două și se îndreaptă către voi cu dragoste și cu distrugere.

Așa cum ai intuit, cei doi despre care vorbesc au fost veri și au purtat același nume, dar au avut misiuni diferite. Unul a condus poporul la moartea binemeritată și a judecat drept, conform voinței Mele. Celălalt a adunat sămânța bună dintre resturi și a învăluit-o cu dragostea Mea protectoare pentru a alcătui o nouă generație. Prin urmare și al doilea a acționat, la fel ca primul, în acord cu voia Mea.

În timpurile în care am distrus lumile marile spirite priveau înspăimântate finalul creației, o distrugere colosală a cărei cauză era cea mai iubită creatură a lui Dumnezeu. Iată că omul se făcea vinovat pentru isprava mâniei divine care nu a cruțat nimic oricât a fost de pur. În continuare spiritele au observat ceva ce nu au înțeles nici până în zilele actuale și anume: în timp ce Spiritul Primordial despica materia până la ultimul atom ținea la pieptul Său protector omul vinovat căruia evenimentul nu îi deranja nici părul. Văzând isprava ele și-au adresat un înfinit de întrebări.

Omul a supraviețuit sfârșitului și a format o nouă generație, mult mai rea decât prima, dar pe alocuri mai bună și mai luminoasă decât toți sorii care au fost creați. Ca omul bun să se ridice deasupra îngerilor în puritate și iubire cel al lumii trebuie să se coboare la nivelul animalelor și, mai jos, sub cei mai întunecați dintre diavoli. Pământul găzduiește întunericul și lumina, el este soarele principal al creației și iadul cel mai de temut.

În era voastră, timp de nouă sute de ani, iadul și-a ținut colții înfiți în solul fertil al Europei, în zona centrală a unei țări la care nu te-ai gândit niciodată în felul acesta.

Germania nazistă, Italia, Vatican!

Franța.

Și unde se află această concentrație întunecată în prezent?

Pe întreaga suprafața a Pământului, oriunde privești.

Poate vom dezbate subiectul într-un material viitor. În loc de încheiere vreau să ne vorbești despre iadul căsnicilor, pentru a îl identifica și a veni cu soluții pentru evitarea colapsului emoțional. Cunoaștem faptul că o căsnicie se menține și devine o experiență fericită numai atunci când soții își dăruiesc inimile mai întâi Ție, apoi unul altuia, reciproc. În ce costă acest lucru, ce trebuie ei să facă mai exact?

Nu vom descrie cauzele destabilizării emoționale sau faptele soților, pe acestea le cunoașteți voi mai bine decât Mine. Nu vom enumera nici lucrurile pe care nu este indicat ca ei să le facă ori pe acelea inutile, cum ar fi ceremoniile religioase păgâne, semnarea actului oficial de căsătorie și așa mai departe. În schimb vom prezenta atitudinea cu care au fost lăsați în grija acestui Pământ să trăiască, înainte de cădere, primii soți.

Bărbatul și femeia trebuie să trăiască conștient, tot așa cum trăiește omul aflat pe calea spirituală. În continuare vă veți întreba în ce constă această viață de cuplu trăită conștient. Încep prin a vă spune că ei trebuie să creadă și să știe faptul că au fost aduși împreună de Mine, prin forțe de neconceput pentru ei, cu scopul de a își îndulci existența terestră deseori aspră. Ei nu s-au întâlnit la întâmplare ori prin efortul soțului de a își cuceri soția. Ce spui despre un bărbat singur care dintr-o mie de încercări nu reușește să lege nimic?

Pentru o viață sănătoasă și prosperă ei au nevoie să fie recunoscători pentru fiecare moment al călătoriei terestre, să admire natura și să iubească animalele, cunoscând că ele au fost create de Mine, Iubirea Supremă, și date în grija lor, ca adulți responsabili și merituoși. Copiii, de asemenea, reprezintă darul cerului și nu produsul actului lor sexual.

Atunci când se bucură unul de altul în intimitate este de preferat să se gândească în mod deschis la senzațiile plăcute pe care le-am făcut posibile din dragoste pentru om și nu că oamenii au descoperit o modalitate dulce dar păcătoasă de a se împerechea, pe care o practică în ascuns ca și cum ei ar fi inventat-o. Cei care gândesc astfel aduc pe lume fructe otrăvite, uscate și urâte, care se vor înmulți și vor întuneca Pământul. Tumoarea va fi în floare, iar oamenii vor îmbătrâni din punct de vedere fizic imediat după vârsta de treizeci sau patruzeci de ani.

Dacă ți-e cunoscută situația află că vorbesc despre generația actuală. Consideri că vorbele Mele sunt dure și demotivante? Ei bine, ceea ce ți-am spus este nimic.

Inima este Templul trupului. Ea trebuie deschisă doar în fața lui Dumnezeu. Nu în fața partenerului de viață, nu în fața mamei iubitoare care te-a născut și a fraților credincioși alături de care ai trecut prin foc. Inima este sensibilă și vulnerabilă și oricine ar fi persoana căreia i se va face această onoare nemeritată în locul Tatălui, care este Iubirea de început și singurul Preot îndreptățit să pătrundă în locașul sfânt, o va călca în picioare cu copitele ei puturoase și pline de noroi.

Femeia trebuie să trăiască în ascultare. Nu pentru că femeia este inferioară bărbatului, pentru că acesta este cursul natural al lucrurilor. Ascultați cuvântul Dumnezeului care v-a creat și dați atenție chiar și unei virgule, căci vorbesc exact așa cum citiți!

Primul om creat s-a numit Adam și Eva. Repet, Adam și Eva nu au fost doi oameni, au fost un suflet și un trup. Dacă Adam a fost pus de Mine pe Pământ, ca un dumnezeu liber și independent de Primul, sub formă de corp substanțial (suflet), Eva a reprezentat materia (trupul de carne) care l-a fascinat și pe care primul suflet l-a luat în posesie de bună voie, ca imagine a sinelui său.

Cred că acum înțelegeți de ce am susținut în repetate rânduri faptul că bărbatul și femeia formează o singură ființă. Și vă mai dezvălui un secret pe care trebuie să îl păstrați pentru voi, copiii Mei fideli pe care îi iubesc cu prețul vieții.

Întâi este spiritul și apoi materia, cunoaștem acest aspect și îl aprobăm. Dacă are loc o schimbare la nivelul materiei înseamnă că aceasta s-a produs mai înainte în spirit. Spiritul este esența și materia este coaja.

Ce a fost înaintea apariției lumii vegetale, iarnă sau vară? A fost iarnă, deoarece plantele sunt o exprimare a lumii spirituale care există în tărâmul nevăzut. Prin urmare, este corect să gândim că acum este vară, timpul în care lumea spirituală a plantelor se exprimă prin intermediul naturii, fapt pentru care noi o putem vedea, mirosi și atinge. Este incorect însă să gândim că acum a venit iarna și toate plantele care au existat pe perioada verii au murit, ele nu mai sunt. Lumea spirituală a plantelor există pe tot parcursul anului, dar vara este anotimpul în care ea se manifestă în exterior, apoi se retrage în profunzimi.

Căderea din slavă a primului spirit, care se numește Lucifer și care a fost cea mai frumoasă făptură, aproape și egală cu Mine în strălucire și putere, cu o independență eternă pe care avea să

o dobândească în totalitate, a avut loc mai întâi în plan spiritual. În continuare vă îndemn să identificați evenimentul în plan material, așa cum ați învățat mai devreme. Când s-a produs acesta și despre cine este vorba? În regulă, copii, dacă nu aveți un răspuns vi-l ofer Eu:

Primul spirit creat, care și-a pierdut strălucirea, este primul om întrupat, care prin acțiunile sale stupide și-a pierdut viața.

Aflați prin intermediul acestor scrieri că primul om întrupat, pe care l-am numit Adam, este Lucifer, îngerul. Toate tentațiile la care a fost supus de către presupusul șarpe au fost impulsuri ale răului din interiorul lui, care au fost scoase la lumină de către Mine pentru a fi eliminate iar ființa purificată.

Este de la sine înțeles faptul că lumile materiale sunt școli de aducere a spiritului căzut și a urmașilor lui înapoi la lumină, tot așa cum închisorile pământeste au rol de reabilitare prin executarea sentinței. Dacă primul om a căzut, frații lui din urmă îl vor ridica pe umeri și îl vor aduce acasă. Iar el, după ce va fi trezit din somn, le va mulțumi.

Dar Eu în iubirea Mea nesfârșită l-am privit și iată, cel care fusese asemeni Mie era slab și gol, dat neînțelegerii, în locul care se numește nicăieri, acolo unde nu trăiesc nici viermii. În continuare am luat o mână de țărână și am creat o formă nouă, necunoscută în Univers încă. Am dorit ca spiritul de odinioară să locuiască în acea formă și omul a deschis ochii, neștiind cine este. Omul M-a cunoscut mai întâi pe Mine, Tatăl lui sfânt, apoi i s-au descoperit Pământul minunat, soarele și luna și toate celelalte viețuitoare. Spiritul s-a bucurat știind că și el este o parte din Mine, Cel mai mare și mai frumos din câți există și au existat. Apoi a ales diferit, fără să aibă habar de moartea la care se condamnă.

Atunci el M-a strigat, regretând alegerea făcută până în clipa în care trupul lui a închis ochii. Dar răul din el nu fusese eliminat în întregime. Atunci i-am trimis un frate mai mic, prin care slava Mea s-a manifestat în totalitate. Însă primul spirit nu L-a plăcut, el a fost deranjat de lumina Lui, motiv pentru care L-a judecat și ucis, în loc să Îl urmeze spre izbăvire. Atunci inima i-a fost purificată în întregime, prin al doilea val al Iubirii Mele, dar ca sentință a faptelor lui iertate a ales să rămână în judecată, ca semn al sfințeniei de odinioară la care nu mai putea reveni.

Astăzi urmașii lui cerșesc îndurarea pe care spiritul lăuntric o refuză. Cu toate acestea ușa îi este deschisă chiar și celui mai întunecat, însă acela trebuie să se ridice cu toate forțele de care dispune până în punctul în care i se permite.

Nu vreau ca cel care a citit ultimul fragment să se identifice cu personajul menționat doar pentru faptul că și el, la rândul lui, este om. Pe Pământ trăiesc oameni ai lumii și oameni ai Luminii. Oamenii lumii sunt prizonieri pe merit și au nevoie de purificare, cei ai Luminii sunt prizonieri voluntari, care au coborât din cele mai înainte târâmurii cerești pentru a își ghida fratele neputincios, care își ucide binele din el. Acum cunoașteți motivul pentru care există Pământul în mod special și toate celelalte lumi mai blânde asemănătoare.

Focul iubirii trebuie aprins în interiorul vostru, ca să deveniți independenți. Nu are niciun sens ca acesta să fie căutat în afara voastră. Atunci când îți este frig cauți o sursă de căldură în exterior, căci nu mai rezști în fața temperaturii scăzute și aprinzi un foc de lemne lângă care te încălzești dacă ai cele de trebuință la îndemână. Acest foc nu îți aparține, de aceea te oprește din călătoria ta. Cum vei încerca să te dezlipești de el te va lua tremuratul și vei realiza că ai devenit sclavul căldurii. Activitatea repetată însă îți va aprinde focul lăuntric și nu doar că vei suporta frigul, ba chiar îți vei da haina jos. Tu ești sursa căldurii tale interioare și nu sclavul celei exterioare, care este rară și scumpă și pe care mai devreme sau mai târziu o vei pierde.

O, tu, iubitul Meu, Dumnezeu Meu în formă umană, să nu te subestimezi niciodată. Cunoaște faptul că în ciuda răutăților care te-au slăbit încât abia mai poți merge ești exact ca Mine. Într-o zi lupta se va sfârși și vei privi triumfător alături de Mine de pe cea mai înaltă culme.

Spiritul primului om și al urmașilor săi nu înțelege afirmația Mea pentru că nu Mă cunoaște și este gelos. Căci dacă aș fi Eu, Cel care vorbește, Marele Dumnezeu și Singurul, cum l-aș putea numi Dumnezeu pe un simplu om? Voi cunoașteți faptul că sunt viu în interiorul celui mai umil dintre oameni și totodată Mă aflu în întreaga creație. Și dacă nu Mă crede și nu Mă acceptă ce pot face zece miliarde împotriva Mea?

Dar Eu vă spun că întreaga creație, care nu are nicio valoare în ochii Mei, este dreaptă și bună și în ordinea pe care o respectă se întreabă oare omul până când mai greșește? Nu s-a săturat el de boala, moartea și neputința de a trăi fericit și liber? Adevărat vă spun că fiecare plantă sălbatică sau comestibilă, fiecare animal, pasăre și insectă au fost create pentru om, ca el să își amintească lumina și să redobândească puterea. Căci care este scopul tuturor lucrurilor frumoase și bune dacă nu acela de a îi bucura omului privirea și a face să crească în el iubirea?

Exceptând fructele iubirii, care sunt copiii cerului, în privirea Mea curată un bebeluș uman este deja o ființă egoistă, un produs al iadului care Mă scârbește. Voi vedeți forma omului miniatral și spuneți că este drăgălașă, însă Eu îi văd măruntaiele, sângele contaminat, ADN-ul împuțit. De aceea nu rămân șocat în clipa în care o astfel de progenitură devenită adult își ucide părinții care au crescut-o. Aceasta demonstrează limpede că voi nu vedeți răul din om, dar nici binele.

În primii trei până la șapte ani sufletul se instalează în prunc, ceea ce face ca dintr-o bucată de carne copilul să devină o făptură frumoasă, cu care ochiul Meu se desfată și îi laudă lucrarea minunată. Noua făptură gingașă radiază pentru alți câțiva ani și apoi se întunecă, iar Eu nu o mai pot suporta și o dau lumii.

Majoritatea oamenilor nu depășesc pragul descris, fapt pentru care Spiritul viu nu se mai întoarce în inimile lor deoarece nu este chemat și primit. Numai cei născuți a doua oară, după cum obișnuiți voi să spuneți, o zămislire care este înfăptuită prin voia lor liberă, se bucură de prezența Mea care după transfigurare nu mai îi părăsește. Acum sunteți îndeajuns de maturi încât să îndurați adevărul fără revoltă ca să nu vă răniți.

V-am vorbit despre mediul uman nu ca să vă judec sau să vă temeți, ci ca să vă deschid ochii. Voi vă nașteți fără cunoaștere și iubire, dar după lunga așteptare și toată suferința vă recunoașteți sinele desăvârșit și vă întregiți ființa.

Nu vă lăsați intimidati de lume, gândind temători la faptul că nu vă veți putea opune în fața gigantului. Cea mai convingătoare armă a iadului este să vă facă să credeți că nu meritați să stați în fața Mea. Stima de sine a omului curat este o pradă nobilă pentru fiarele înfometate ale adâncului.

Orice comparație am folosi cuvintele alese sunt prea ușoare pentru a descrie cloaca umană. Întunecarea percepției nu este o soluție dumnezeiască totuși. Iubirea nu îi înrobește pe cei pe care îi iubeste, îi eliberează prin adevărul revelat.

La fel cum casa ta este locul în care îți petreci timpul zilei și inima sufletului este Templul în care locuiesc Eu, cu acordul tău. Dacă locuința ta trebuie reparată și reîmprospătată și inima are nevoie să fie curățată periodic. Eu Îmi construiesc Templul chiar acum și îți dăruiesc o viață nouă, mai frumoasă și mai blândă.

Credința te-a salvat, imaginația te-a modelat. Chiar și cel mai întunecat și mai mândru om va fi scăldat în lumina acestui text și se va purifica. În profunzimile lui nenorocitul Mă va recunoaște și va plânge.

Încheiere

Doi frați buni și dedicați merg într-un cimitir ca să viziteze locul în care și-au îngropat recent bătrânul. Cimitirul se află pe un deal înverzit, pe care cei doi îl urcă din dorința de a îi pune o floare la mormânt. Ambii se emoționează și păstrează o clipă de tăcere în cinstea răposatului. Iată cum decurg lucrurile:

Unul se sprijină de crucea pe care o mângâie privind îndurerat mormântul și varsă câteva lacrimi pentru părintele care s-a dus, amintindu-și momentele trăite împreună care parcă îi străpung pieptul. Celălalt nu simte nicio formă de atașament față de pământ, motiv pentru care nu este impresionat de morminte. În schimb simte o adiere caldă și urcă dealul ca să privească cerul. El se înseninează la față percepând salutul sufletelor eliberate de trupuri, printre care se află și tatăl lui, care se află în văzduh și nu în pământul în care nu a mai rămas nimic.

Unul simte durere, căci mediul uman stăpânește asupra sa. Celălalt simte mângâiere, căci cerul este casa la care fiecare om mai devreme sau mai târziu revine.

Fapta fratelui care își ajută din compasiune aproapele necăjit ajunge la Mine și Mă încântă. Fapta celui care dă de pomană conform tradiției este inefficientă și prin urmare inutilă. Acela nu dăruiește de dragul sărmanului întâlnit, o face cu intenția de a spăla păcatele răposatului și a își spori iubirea de sine.

Chiar faptul că rostește cu capul plecat cuvintele „să fie de sufletul tatălui meu“ face ca sufletul tatălui său să nu beneficieze de ofranda trimisă prin rugăciunea formală și de interes.

Sufletul care devansează viața carnală nu mai are nevoie de susținere materială, ci de una substanțială, care poate fi oferită de ființele materiale prin iubirea sinceră față de cei neajutorați, rămași în viață.

Trăind o viață exemplară în Mine veți observa că tot ceea ce întreprinde lumea este deșertăciune. Așadar nu căutați îngerii în pământ, căci viața coboară din cer și se întoarce acolo de unde a venit, veselă și nevățamată, profundă și mai înțeleaptă.

Și așa a fost, sufletele celor decedați au tresărit la recunoașterea fratelui ceresc a cărui prezență neobișnuită au simțit-o. Ele i-au vorbit într-un singur glas zicând:

- Spirit strălucitor, îndură-te de noi, ființe confuze care încă nu și-au găsit calea și nu știi pe cine să mai întrebe!

Niciunul nu își amintește cât timp s-a scurs de când stăm pe această colină și privim oamenii care vin să își plângă durerea în fața mormintelor. Acești oameni suferinzi ne apar nouă, sufletele lor trezite parțial, ca niște movile de pământ oarbe și surdomute. Oricât de tare le-am striga ele nu privesc niciodată în sus, ci în jos, spre ceea ce nu a fost niciodată viu și adevărat. Acesta este motivul pentru care am încetat să îi mai strigăm, realizând faptul că nu există mari diferențe între un trup adormit și îngropat și un trup care merge în picioare.

Ceea ce ne-a determinat să te întâmpinăm este felul în care ne-ai apărut, o imagine incredibilă datorită căreia ne-a luat tremuraturul. Lumina ta necunoscută ne-a pătruns inimile și a reaprins în noi speranța de care am uitat.

În percepția noastră ești ca un soare orbitor, chiar dacă după cunoașterea pe care o deținem constatăm faptul că ești îmbrăcat cu un trup asemănător celor de care ne-am bucurat noi în timpul vieții. Nu ne considerăm demni pentru a îți cere ceva, vrem doar să îți transmitem cinstea de care dispunem. Simpla prezență a ta ne-a ajutat, trezind în noi speranța care ne-a întărit pentru alți o mie de ani.

Tu cunoști și vezi din trupul de carne, un fenomen despre care nu am crezut că este posibil la om. Noi nu ne-am dovedit a fi prea iscușiți în timpul vieții, iar iubirea noastră a secat din copilărie. Ferice de tine, lumina inimii și soarele Pământului adormit!

În realitatea noastră activitățile precum cititul și număratul nu sunt posibile, dar credem că suntem în jur de trei mii de suflete care așteaptă pe această colină. Întreaga recoltă de pe întinderea pe care o vezi cu ochii ni se datorează. Fără voința noastră care imploră iertarea prin fapte onorabile fermierii ar fi părăsit acest loc. Noi vărsăm câte o lacrimă de compasiune pe fiecare bob de grâu, pe care îl învelim apoi cu mâinile, iar ele se purifică astfel pentru a fi consumate.

Oamenii locali, care sunt fiii noștri îndepărtați, se hrănesc cu boabele măcinate și gătite cu pricepere apoi, fără să aibă habar de noi. După ce se satură ei se ridică de la mesele pentru care uită să mulțumească și devin recunoscători, ca Tatăl tuturor făpturilor să nu îi uite așa cum ne-a uitat pe noi.

Aceasta este iubirea noastră umilă despre care nu am vorbit nimănui până la tine, deoarece credem că vei duce mesajul până la urechile Sfântului, atunci când te vei întoarce în El.

De la acest Pământ întunecat nu așteptăm nimic bun și considerăm, conform experienței pe care am căpătat-o, că nu va răsări vreodată un soare de aici. În ciuda convingerilor noastre depășite tu ești un soare așa cum nu am văzut niciunul, doar am auzit vorbindu-se în cărți, dar casa ta este departe. Substanța sufletului din care ești alcătuit ne e străină nouă, sărmanelor suflete terestre.

Pentru a îți câștiga încrederea îți destănuim că noi simțim și tristețea ta nevinovată, care este fără fund, la fel ca mediul uman care caută să îți vină de hac. Aceasta este însă doar o slăbiciune a trupului pe care l-ai îmbrăcat de bună voie, ca o haină de spini care îți crestează învelișul sufletesc. Înăuntrul cojii materiale stă Spiritul Primordial în fața căruia ne aplecăm ca ființe nevrednice și din cale afară de proaste.

Noi ne executăm sentința rătăcind prin atmosfera Pământului pentru că merităm, dar Spiritul care sălășluiește în tine este fără prihană. De aceea te compătimim, pentru că viața independentă a sufletului se dobândește prin moartea trupului. Adu-ți aminte de noi în ziua în care vei reveni în slavă și putere, la cârma infinitului pe care îl vei conduce!

Sfârșitul Documentului VII